

دانشگاه اصفهان

دانشکده علوم و فناوری های زیستی، گروه سلولی و مولکولی و میکروبیولوژی ،
آزمایشگاه میکروبیولوژی

کشت خون

کشت خون چیست؟

کشت خون، تست آزمایشگاهی است که نمونه خون از بیمار دریافت و برای تعیین حضور میکروارگانیسم های مسبب بیماری (باکتری یا فارج) موجود در گردش خون به باطل های حاوی محیط تلقیح می شود.

کشت خون برای موارد زیر در نظر گرفته شده است:

- تایید حضور میکروارگانیسم ها در گردش خون
- شناسایی عوامل میکروبی مسبب عفونت گردش خون
- کمک به تعیین منشا عفونت (برای مثال اندوکاردیت)
- ارائه ارگانیسم جهت تعیین حساسیت و بهینه سازی درمان ضد میکروبی

اقتباس شده از دستورالعمل های ESCMID ۲۰۱۲
(انجمن اروپایی میکروبیولوژی بالینی و بیماری های عفونی)

Bacteremia	Septicemia
Simple presence of bacteria in the blood	It is the presence and active multiplication of bacteria in blood
Not as dangerous as septicemia	Potentially life threatening infection
Less amount of bacteria are present in blood	Large amount of bacteria present in blood
May result through a wound infection, surgical procedure, injection.	Can arise from infections throughout the body, including infections in lungs, abdomen , urinary tract
Toxins are not produced	Toxins are produced
No symptoms/mild fever	Fever, chills, fast respiration, increase heart rate,
Can resolve without treatment	Quickly leads to sepsis if untreated
Rapidly removed from blood stream by immune system	Antibiotics are needed.

کشت خون چرا اهمیت دارد؟

کشت خون ابزاری بسیار گسترده جهت شناسایی باکتریمی و فانگمی است. این آزمایش راه بسیار مهمی برای تشخیص اتیولوژی عفونت‌های گردش خون و سپسیس بوده و کاربرد زیادی در درمان این بیماران دارد.

کشت خون مثبت پایه گذار یا تایید کننده حضور اتیولوژی عفونی بیمار است. همچنین، عامل مسبب بیماری را جهت تعیین حساسیت ضد میکروبی آماده و امکان بهینه سازی درمان را فراهم می‌نماید. سپسیس یکی از مهم‌ترین چالش‌های مراقبت‌های ویژه بوده و تشخیص زودهنگام آن اصلی ترین فاکتور در تعیین وضعیت بیمار است. شناسایی اولیه پاتوژن‌های خون قدم اساسی در حصول اطمینان از درمان مناسب می‌باشد و آغاز زودرس درمان آنتی بیوتیکی موثر می‌تواند تاثیر بارزی در وضعیت بیماری داشته باشد.

شروع درمان آنتی بیوتیکی مناسب طی ۴۸-۲۴ ساعت اول منجر به موارد زیر می شود:

- کاهش مرگ و میر ناشی از بیماری
- بهبودی سریعتر و مدت زمان بسترهای کوتاهتر
- عوارض جانبی کمتر
- کاهش خطر مقاومت ضد میکروبی
- کاهش هزینه ها(اقامت در بیمارستان، درمان، تست های تشخیصی)

کشت خون در چه مواقعي باید انجام شود؟

کشت های خون باید همیشه در صورت احتمال به وقوع عفونت گردش خون یا سپسیس درخواست شود.

علائم بالینی در بیمار که ممکن است منجر به احتمال وقوع عفونت گردش خون شود عبارتست از:

- تب بدون علت مشخص ($\geq 38^{\circ}$) یا هیپوترمی ($\leq 36^{\circ}$)
- شوک، لرز، احساس سرما
- عفونت های موضعی شدید (منژیت، اندوکارдیت، پنومونی، پیلونفریت، ترشح چرک داخل شکمی...).
- افزایش غیرطبیعی تعداد ضربان قلب
- افزایش میزان تنفس

جمع آوری کشت های خون :

- باید در اسرع وقت پس از بروز علائم بالینی انجام گردد.
- بطور ایده آل، پیش از تجویز درمان آنتی بیوتیکی انجام گردد.

اگر بیمار درمان آنتی بیوتیکی را آغاز نموده باشد، بازیابی میکروارگانیسم ها ممکن است با جمع آوری نمونه خون بلافاصله پیش از تجویز دوز بعدی و با تلقیح خون به باتل های اختصاصی حاوی دانه های خنثی کننده عوامل ضد میکروبی انجام شود.

- **Biphasic septicheck and opticult blood culture system**
- Castaneda method:
- An agar coated paddles / slants are attached to the broth containing bottles.
- Allows the subculture to be done without opening the bottle by tilting the bottle and allowing the broth to flow over agar at interval of times.
- Agar surface is examined for colonies.

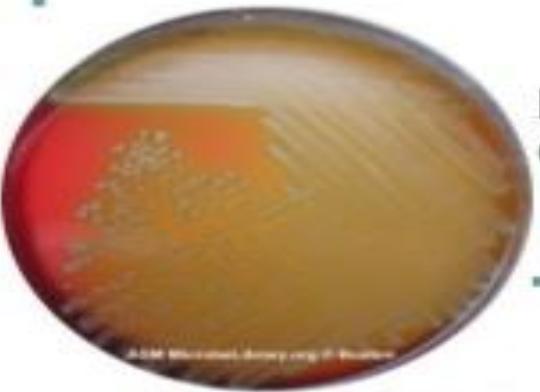

Blood culture technique

(1)

5 – 10 ml blood

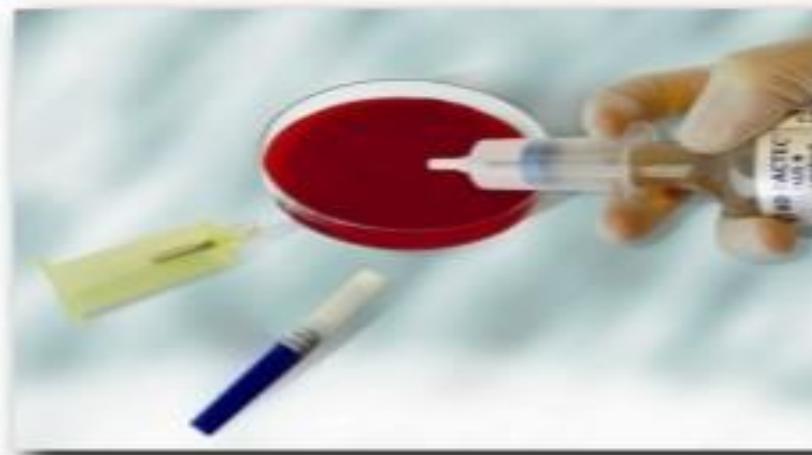

(4)
Bacterial
Growth

(2)

Added to
50 – 100 ml
fluid medium
(broth)

(3)

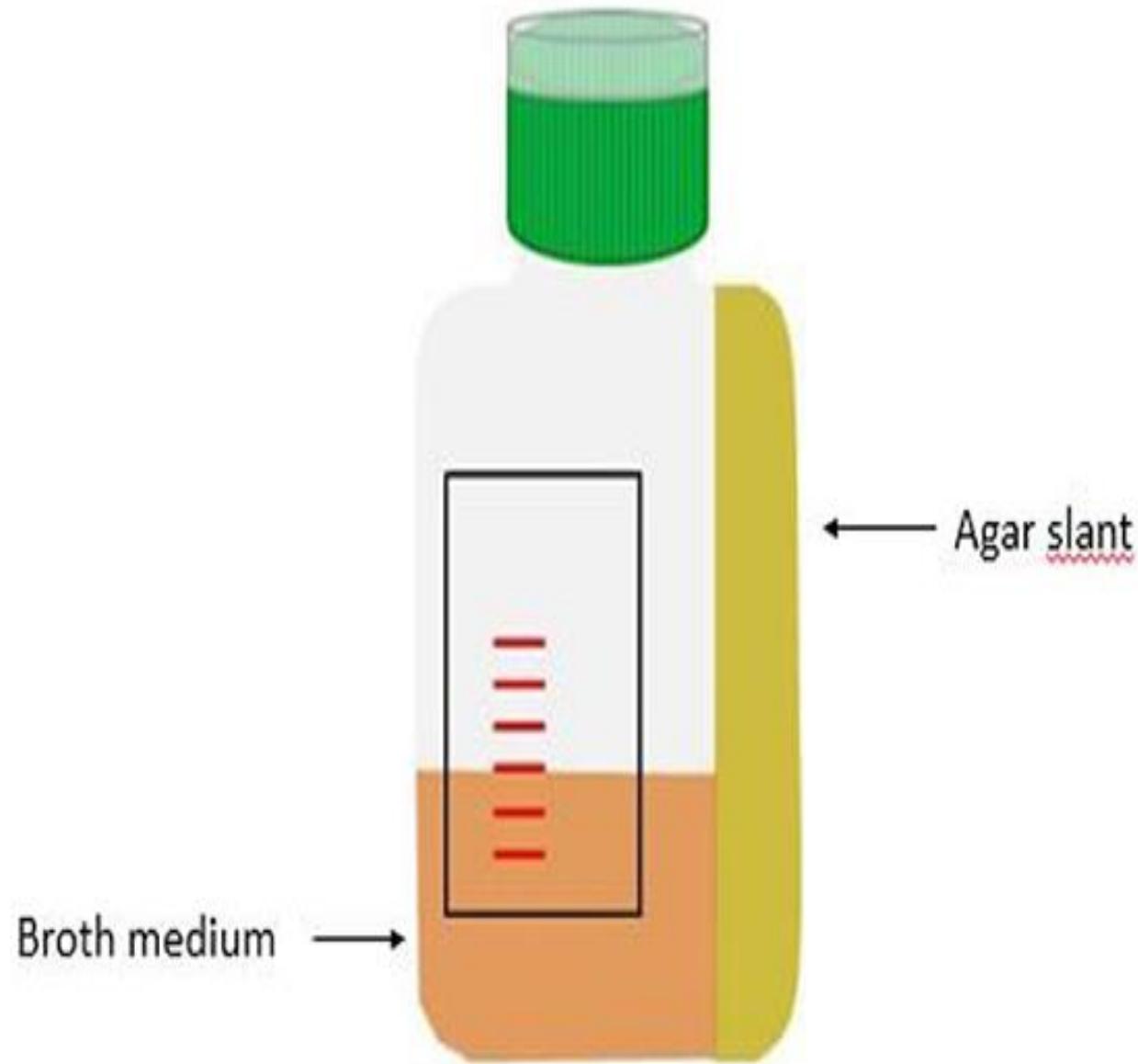
Subculture on
Solid medium

چه حجمی از خون باید جمع آوری گردد؟

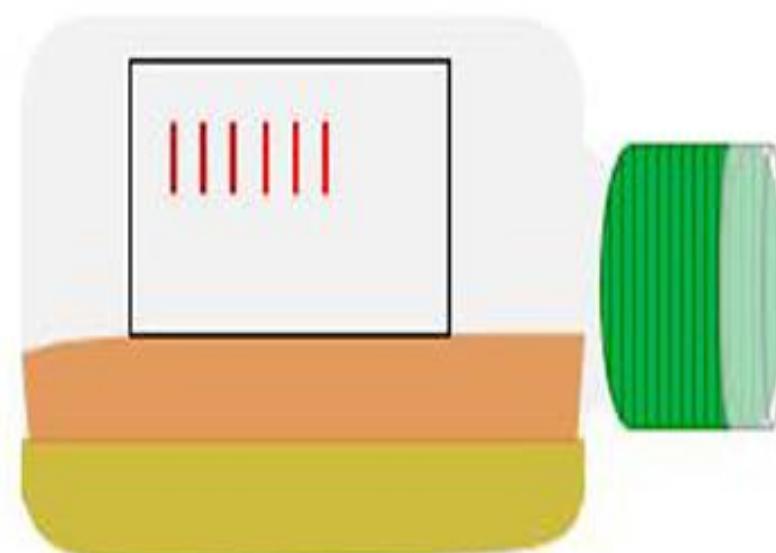
بازیابی بهینه باکتری و قارچ به حجم کافی از نمونه خون وابسته است. جمع آوری مقدار کافی از خون، شناسایی مقدار کم باکتری یا قارچ پاتوژن موجود در نمونه را بهبود می بخشد. این مورد در هنگامی که یک عفونت داخل عروقی (مثل اندوکاردیت) مورد احتمال باشد ضروری است.

حجم خون که برای هر سری کشت خون جمع آوری می شود، متغیر اصلی در بازیابی میکرووارگانیسم از عفونت های گردش خون می باشد.

باتل های کشت خون با نسبت توصیه شده خون به محیط (۱۰:۱ تا ۵:۱) با حجم بهینه طراحی شده است. سیستم های کشت خون تجاری با نظارت مداوم، ممکن است از نسبت های کمتر خون به محیط (۵:۱ <) استفاده کنند که به علت افزودن سدیم پلی آنتول سولفانات (SPS) می باشد که ترکیبات مهاری موجود در خون، اغربه فعال می کند.

Inoculation of agar by
turning bottle on side

حجم توصیه شده خون برای افراد بزرگسال، برای هر کشت ۲۰ الی ۳۰ میلی لیتر می باشد.

از آنجایی که هر مجموعه شامل یک باتل هوایی و بی هوایی است، باید حدود ۱۰ میلی لیتر خون به هر باتل تلقیح شود. این حجم برای بهینه نمودن بازیابی پاتوژن هنگامی که میزان باکتری/قارچ کمتر از ۱ کلونی تشکیل دهنده واحد (CFU) در هر میلی لیتر خون باشد توصیه شده است.

همچنین عموماً توصیه می شود که دو یا سه مجموعه باتل (دو باتل در هر مجموعه) در هر دوره عفونی استفاده شود، به این معنی که برای بزرگسالان ۴۰ الی ۶۰ میلی لیتر خون برای ۴ الی ۶ باتل جمع آوری گردد که ۱۰ میلی لیتر به هر باتل اضافه می شود.

برای هر میلی لیتر خون کشت داده شده اضافی، بازده میکرووارگانیسم بازیابی شده از خون بزرگسالان با نسبت مستقیم تا حداقل ۳۰ میلی لیتر افزایش می یابد. این تناسب به تعداد نسبتاً کم CFU در یک میلی لیتر از خون بزرگسالان بستگی دارد.

حجم بهینه خون بدست آمده از نوزادان و کودکان کمتر می باشد، هرچند داده های موجود نشان می دهند که بازده جداسازی پاتوژن ها با حجم خون کشت شده به نسبت مستقیم افزایش می یابد. حجم توصیه شده نمونه خون باید بر اساس وزن بیمار دریافت شود (جدول ۱ را ببینید)، و نیازمند استفاده از یک باتل هوازی می باشد، مگر اینکه احتمال به عفونت بی هوازی داده شده باشد.

باتل های کشت خون به صورت تجاری با فرمول ویژه برای استفاده کودکان < 2 سال در دسترس است. این باتل ها برای برقراری نسبت خون به محیط (۱۰:۱ تا ۵:۱) بطور اختصاصی بر اساس حجم کمتری از خون طراحی شده اند و نشان دهنده بهبود بازیابی میکروبی بوده است.

جدول ۱: حجم خون پیشنهادی برای کشت از نوزادان و کودکان

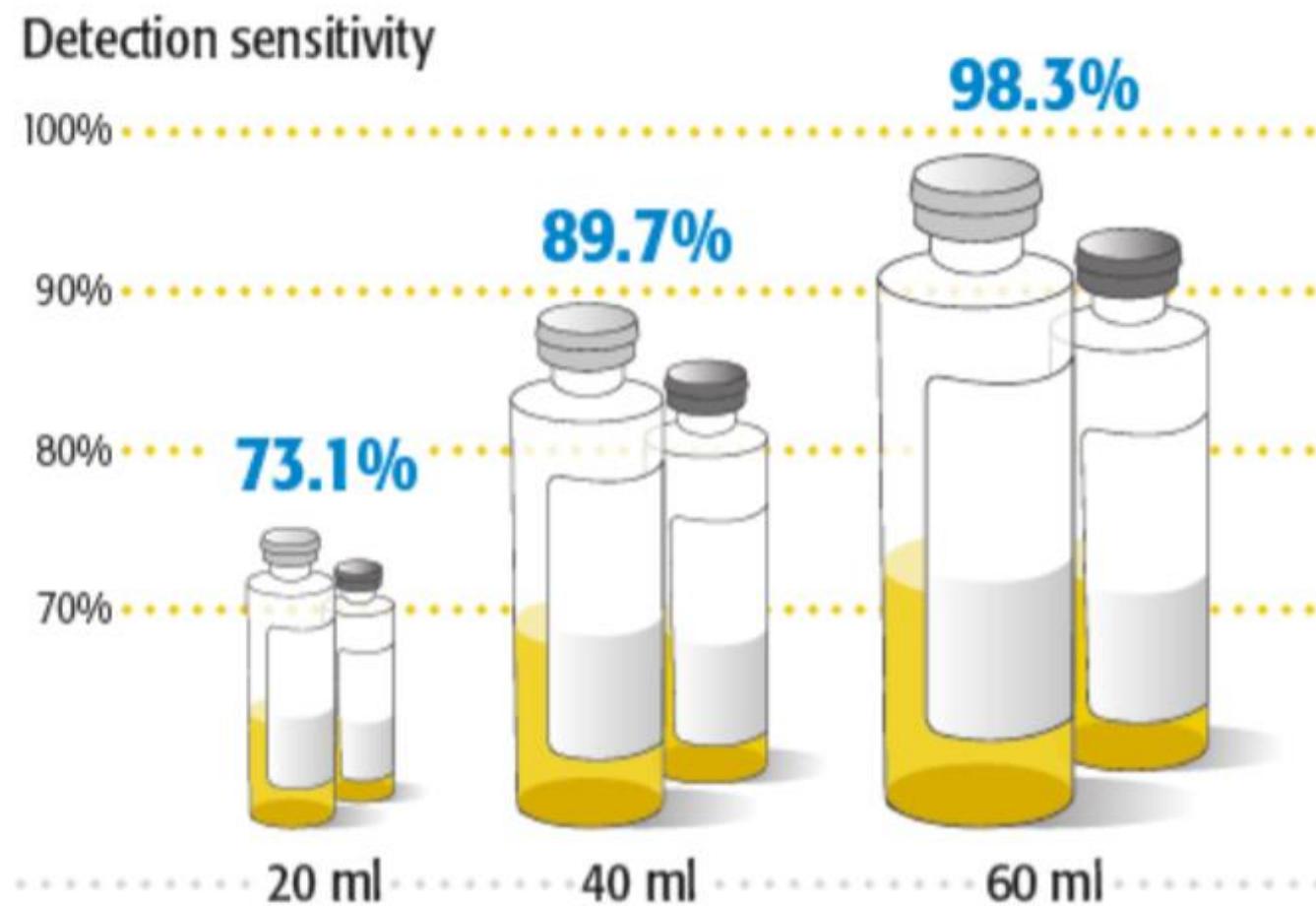
وزن بیمار		حجم کل خون بیمار (ml)	حجم خون توصیه شده برای کشت (ml)		حجم کلیای (ml) کشت	% حجم کل خون بیمار
kg	lb		Culture no.۱	Culture no.۲		
≤۱	≤۲,۲	۵۰-۹۹	۲	۲	۲	۴
۱,۱-۲	۲,۲-۴,۴	۱۰۰-۲۰۰	۲	۲	۴	۴
۲,۱-۱۲,۷	۴,۵-۲۷	>۲۰۰	۴	۲	۶	۳
۱۲,۸-۳۶,۳	۲۸-۸۰	>۸۰۰	۱۰	۱۰	۲۰	۲,۵
>۳۶,۳	>۸۰	>۲,۲۰۰	۲۰-۳۰	۲۰-۳۰	۴۰-۶۰	۱,۸-۲,۷

چند مجموعه کشت خون باید جمع آوری شود؟

از آنجایی که باکتری و قارچ ها بطور دائمی در گردش خون حضور ندارند، حساسیت یک مجموعه کشت خون محدود است.

با استفاده از سیستم های نظارت مداوم کشت خون، حساسیت تجمعی کشت های متوالی خون طی مدت زمان ۲۴ ساعت مورد مطالعه قرار داده شده است. این مطالعه نشان داد که بازده تجمعی پاتوژن ها از سه مجموعه کشت خون (۲ باتل در هر مجموعه)، با حجم ۲۰ میلی لیتر خون (۱۰ میلی لیتر در هر باتل) برابر با $\frac{73}{11}\%$ با اولین مجموعه، $\frac{89}{7}\%$ با دو مجموعه اول و $\frac{98}{3}\%$ با سه مجموعه اول می باشد. هر چند، برای دستیابی به میزان شناسایی $>99\%$ از عفونت های گردش خون، ممکن است چهار مجموعه کشت خون مورد نیاز باشد.

تصویر ۲: حساسیت تجمعی مجموعه های کشت خون

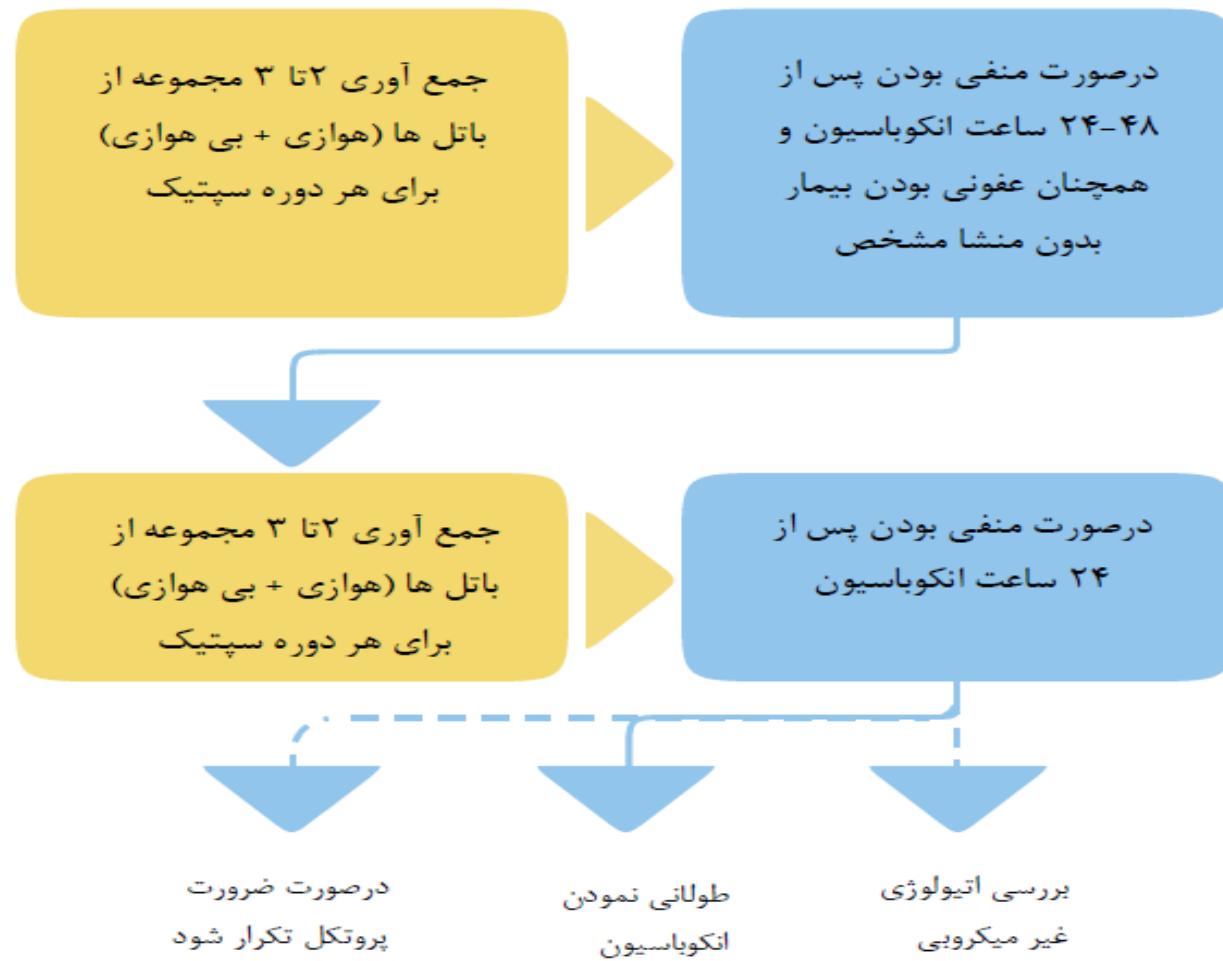
هرگز نباید تنها یک باتل یا یک مجموعه کشت خون از بزرگسالان دریافت شود، چون این کار در نتیجه حجم ناکافی از خون انجام می شود و تعداد زیادی از موارد باکتریمی نادیده گرفته می شود.

عوامل آلاینده معمولاً تنها در یک باتل از یک مجموعه باتل کشت خون حضور دارد، در مقابل با عفونت واقعی گردش خون که باتل های کشت خون متعدد یا مجموعه ها مثبت می باشند.

بنابراین دستورالعمل ها به جمع آوری ۲ یا ترجیحاً ۳ مجموعه کشت خون برای هر دوره عفونی توصیه می کنند.

اگر ۲ یا ۳ مجموعه خون دریافت و کشت شود، پس از ۴۸-۲۴ ساعت انکوباسیون نتیجه منفی و بیمار همچنان بطور بالقوه عفونی مطرح شود، مطابق آنچه در دیاگرام زیر نشان داده شده است، ممکن است ۲ تا ۳ کشت اضافی انجام گردد.

تصویر ۳: تعداد توصیه شده مجموعه های کشت خون

از کدام محیط استفاده شود؟

میکروارگانیسم های مسبب عفونت های گرددش خون به میزان زیادی متنوع می باشند (هوازی ها، بی هوازی ها، قارچ، میکروارگانیسم های سخت رشد...). و علاوه بر المنشت های مغذی ممکن است نیازمند فاکتورهای رشد و ایام اتمسفر اختصاصی باشند.

در مواردیکه بیمار درمان ضد میکروبی دریافت نموده است، باید از محیط های اختصاصی با قابلیت های خنثی سازی آنتی بیوتیک استفاده شود. افزایش بازیابی و زمان سریعتر شناسایی توسط محیط خنثی کننده آنتی بیوتیک در مقابل محیط های استاندارد نشان داده شده است.

- توصیه می شود که هر مجموعه کشت خون روتین بزرگسالان شامل جفت باتل های کشت خون هوازی و بی هوازی باشد.
- خون دریافت شده از بیمار باید بطور مساوی بین باتل های هوازی و بی هوازی تقسیم گردد.
- اگر از یک باتل بی هوازی استفاده نشود، باید با یک باتل هوازی اضافی جایگزین شود تا از حجم کافی خون کشت داده شده اطمینان حاصل شود.

یک محیط کشت خون باید:

- برای جداسازی موارد زیر به میزان کافی **حساس** باشد:
 - ❖ طیف وسیعی از میکروارگانیسم های بالینی حتی انواع سخت رشد (نیسریا، هموفیلوس...)
 - ❖ میکروارگانیسم های آزاد کننده مقادیر اندک CO₂ (بروسلا، اسینتوباکتر...)
- قادر به ارائه نتیجه برای **طیف وسیعی** از نمونه ها باشد (بزرگسالان، نوزادان، بیماران دریافت کننده درمان آنتی بیوتیک، مایعات بدن استریل...)

کدام باتل باید اول تلقیح شود؟

اگر از مجموعه نمونه گیری بالدار (پروانه ای) استفاده می کنید، باید ابتدا باتل هوازی پر شود تا از انتقال هوای موجود در ابزار به باتل بی هوازی جلوگیری شود.

اگر از سرنگ و سر سوزن استفاده می نمایید، ابتدا باتل بی هوازی را تلقیح نمایید تا مانع ورود هوا گردد.

اگر میزان خون کشیده شده کمتر از حجم توصیه شده* باشد، ابتدا باید تقریباً ۱۰ میلی لیتر خون به باتل هوازی تلقیح شود، چون اغلب موارد باکتریمی به وسیله باکتری های هوازی و بی هوازی اختیاری ایجاد می شود. بعلاوه، غالباً مخمرهای بیماری زا و هوازی های اجباری (مثل سودوموناس) تقریباً بطور انحصاری از باتل های هوازی بازیابی می شوند. سپس مقدار خون باقیمانده به باتل بی هوازی تلقیح شود.

چگونگی جمع آوری کشت های خون

جمع آوری نمونه گامی اساسی در فرآیندهای کشت خون است. اقدامات احتیاطی استاندارد و شرایط کاملاً ضدغونی در طول فرآیند باید اعمال شود. انطباق با توصیه های جمع آوری کشت خون می تواند بطور قابل ملاحظه ای کیفیت و ارزش بالینی بررسی های کشت خون را بهبود بخشد و از بروز آلودگی نمونه و نتایج "مثبت کاذب" بکاهد.

یک نمونه صحیح جمع آوری شده که قادر آلودگی باشد، ارائه کننده کلیدی نتایج صحیح و قابل اعتماد کشت خون است.

توصیه می شود که خون فقط توسط عضوی از کارکنان (پزشکی، پرستاری، خون گیری یا تکنسین) که کاملاً آموزش دیده و صلاحیت خونگیری را داشته باشد انجام گردد.

چند روز انکوباسیون توصیه می شود؟

توصیه فعلی و دوره انکوباسیون استاندارد برای کشت خون معمول انجام شده توسط سیستم نظارت مداوم خون پنج روز است.

هرچند، داده های منتشر شده پیشنهاد کننده آنست که برای ایزولاسیون ۹۵٪ از میکروارگانیسم های مهم بالینی ممکن است سه روز نیز کافی باشد.

مناسب نمونه:

مراحل گام به گام تصویری صفحه ۲۳ را ببینید

۱. پیش از استفاده، باتل ها از لحاظ شواهد آسیب، تخریب یا آلودگی بررسی کنید.
از باتل حاوی محیط کدر یا فشار گاز اضافی خودداری کنید، زیرا این موارد از شواهد آلودگی احتمالی می باشد.
۲. تاریخ انقضای چاپ شده بر روی هر باتل را بررسی کنید. باتل های تاریخ گذشته را دور بیندازید.
۳. پروتکل مورد استفاده در مراکز بهداشتی شامل اقدامات احتیاطی استاندارد را جهت جمع آوری خون، کاملا دنبال کنید.
۴. باتل های کشت خون باید بطور واضح و درست علامت گذاری شوند؛ شامل هویت بیمار، تاریخ و ساعت نمونه گیری، محل رگ گیری (وریدی یا دستگاه داخل عروقی).
۵. هر مجموعه کشت خون باید شامل یک باتل هوایی و یک باتل بی هوایی باشد.
۶. خون جهت کشت باید از سیاهرگ کشیده شود نه سرخرگ.
۷. توصیه می شود از کاتترهای وریدی یا سرخرگی خونگیری انجام نشود، چون این دستگاهها اغلب در ارتباط با میزان زیادی آلودگی می باشد.

۸. پیش از جمع آوری خون، با استفاده از ضد عفونی کننده مناسب مثل کلرهگزیدین در ایزوپروپیل الکل ۰.۷٪ یا تنتورید به صورت اپلیکاتور یا سوآب، پوست را با دقیق ضد عفونی نمایید.

۹. درخواست کامل کشت خون و باتل های تلقیح شده را تا حد امکان سریع به آزمایشگاه میکروبیولوژی بالینی منتقل نمایید (بر اساس CLSI ترجیحاً طی ۲ ساعت). هرگونه تاخیر در آزمایش باتل های تلقیح شده ممکن است بطور بالقوه منجر به افزایش خطر نتایج منفی کاذب شود. اگر تاخیر قابل پیش بینی باشد، مراجعه به دستورالعمل های سازنده جهت استفاده اهمیت دارد. عنوان مثال برای راهنمایی در رابطه با تاخیر، ESCMD توصیه می کند که باتل های کشت خون برای آزمایش در سیستم های نظارت مداوم باید بطور موقت در دمای اتاق نگهداری شود. مجدداً جهت راهنمایی به دستورالعمل های سازنده مراجعه کنید.

استفاده از سیستم های انتقال لوله خلامی تواند انتقال سریع باتل ها به آزمایشگاه میکروبیولوژی را تسهیل کند. هرچند در صورتیکه از سیستم های باتل شیشه ای استفاده می کنید باید با احتیاط به کار برده شود.

۱۰. تمامی کشت های خون باید در برگه پذیرش بیمار مستند شود: شامل تاریخ، زمان، مکان رگ گیری و اندیکاسیون.

Appendix B

Fill-in Blood Culture Labels

Labeling Blood Culture Bottles

Unlabeled
Bottle

Partially unlabeled bottle
before WPN label goes on.

Properly labeled Bottle

- ✓ Vertical number next to manufacturer barcode VITABEST
- ✓ Fill line and vial window should be visible
- ✓ Manufacturer barcode gets easily covered

Improperly labeled
Bottle

- | No horizontal labels

انکوباسیون میکروارگانیسم های سخت رشد

مطالعه دیگری توسط Cockerill و همکاران (CID, ۲۰۰۴) نشان داد که هنگام استفاده از سیستم پایش مداوم کشت خون، ۹۹/۵٪ از عفونت های گردش خون غیر اندوکاردیت و ۱۰۰٪ از دوره های اندوکاردیت طی ۵ روز انکوباسیون شناسایی شده است. این داده ها پیشنهاد کننده آنست که دوره های انکوباسیون اضافه در درجه اول برای شناسایی میکروارگانیسم های سخت رشد* که گاها عامل اندوکاردیت می باشند، هنگام استفاده از سیستم نظارت مداوم کشت خون لازم نمی باشد.

* شامل بروسلا، کاپنوسیتوفاگا، گونه های کمپیلوباکتر و گروه HACEK (گونه های هموفیلوس ((جز هموفیلوس آنفولانزا)، گونه های اگریگاتی باکتر (قبل اکتینوباسیلوس نامیده می شد)، کاردیوباکتر هومینیس، ایکنلا کورودنس و گونه های کینگلا).

آیا این میکروارگانیسم یک آلاینده است یا یک پاتوژن واقعی؟

آلودگی کشت خون طی فرآیند جمع آوری می تواند سطح بارزی از نتایج مثبت کاذب ایجاد نماید که ممکن است بر وضعیت بیمار اثر منفی داشته باشد.

نتیجه مثبت کاذب به عنوان رشد باکتری های موجود در باتل کشت خون تعریف می شود که در گردش خون بیمار وجود ندارد و به احتمال زیاد طی جمع آوری نمونه وارد شده است. آلودگی می تواند از تعدادی منابع مختلف منشا بگیرد: پوست بیمار، تجهیزات مورد استفاده برای نمونه گیری، دست فرد خونگیر یا محیط.

جمع آوری نمونه خون **فاقد آلودگی** جهت ارائه نتیجه کشت خون دارای ارزش بالینی حیاتی است.

برخی میکروارگانیسم ها مثل استافیلوکوک های کواگولاز منفی، استرپتوکوک های گروه ویریدانس، گونه های باسیلوس، گونه های پروپیونی باکتریوم، دیفتروییدها و گونه های میکروکوک، به ندرت عامل عفونت های باکتریایی شدید یا عفونت های گردش خون می باشند. این عوامل **آلوده کننده های رایج** پوست به شمار می روند و اگرچه قادر به ایجاد عفونت های جدی در موقعیت مناسب هستند، شناسایی آنها در یک مجموعه کشت خون واحد می تواند بعنوان آلاینده محتمل و فاقد ارزش بالینی تعیین شود. هرچند، در نظر گرفتن استافیلوکوک های کواگولاز منفی که علت اصلی عفونت های مرتبط با کاتتر و تجهیزات مصنوعی می باشد نیز ممکن است در ۲۰٪ موارد از لحاظ بالینی معنی دار باشد.

با رعایت قوانین بهداشت دست و بهترین شیوه جهت جمع آوری خون به ویژه طی مراحل ضد عفونی نمودن پوست، سوراخ نمودن رگ و انتقال نمونه به باتل های کشت خون، میزان آلدگی به میزان زیادی کاهش می یابد.

هرچند، حتی هنگامی که بهترین پروتکل های جمع آوری خون به کار گرفته شود، احتمال کاهش میزان آلدگی کمتر از ۰٪ نمی شود. انجمن میکروبشناسی آمریکا و CLSI توصیه می کند میزان آلدگی هدف بیش از ۳٪ از کل مجموعه های دریافتی تجاوز نکند.

اثرات میزان آلوهگی

کشت خون آلوهه می تواند موجب درمان غیر ضروری با آنتی بیوتیک، افزایش مدت زمان بستری و در نتیجه هزینه های بیشتر گردد.

هر نتیجه مثبت کاذب می تواند منجر به موارد زیر شود:

- افزایش مدت زمان بستری-بطور میانگین ۱ روز.
- ۳۹٪ افزایش در تزریق داخل وریدی آنتی بیوتیک.
- ۵۰۰۰ تا ۸۷۲۰ دلار هزینه های اضافی.
- ۲۰٪ افزایش در هزینه های آزمایشگاه.
- ۳ روز مصرف بیشتر آنتی بیوتیک.

چند بار کشت لازم است؟

به منظور تمایز بین آلودگی و باکتریمی واقعی، مجموعه ای از سه تا چهار کشت خون کافی است.

- در ابتدا، باید دو تا سه مجموعه کشت خون از بیماران مشکوک به اندوکاردیت عفونی دریافت شود. اگر ۲-۳ مجموعه اول پس از ۴۸-۲۴ ساعت انکوباسیون منفی باشد، دو تا سه مجموعه کشت اضافی نیز دریافت نمایید.

اغلب بیماران مشکوک به اندوکاردیت عفونی پیش از جمع آوری خون، آنتی بیوتیک دریافت می کنند. این مورد رایجترین دلیل برای "کشت منفی" اندوکاردیت عفونی است. بنابراین استفاده از محیط کشت خون که قابلیت خنثی سازی ضد میکروبی دارد برای حفظ رشد میکروبی در حضور آنتی بیوتیک مهم است (صفحه ۹، "از کدام محیط استفاده شود؟" را ببینید).

هرچند، ممکن است اندوکاردیت با "کشت منفی" به علت میکروارگانیسم های سخت رشد مثل گونه های آسپرژیلوس، بروسلا، کوکسیلا بورنوتی، کلامیدیا و میکروارگانیسم های HACEK باشد.

- از آنجایی که سیستم های موجود کشت خون با نظارت مداوم قادر به بازیابی تمامی اعضای HACEK و سایر ارگانیسم های سخت رشد طی مدت ۵ روز می باشد، افزایش انکوباسیون بیشتر از این دوره ضروری نمی باشد. هرچند، اگر تمامی باتل های کشت خون پس از ۵ روز منفی باشند و اندوکاردیت عفونی هنوز محتمل باشد تمامی باتل ها باید به محیط شکلات آگار پاساز داده شود.

تفسیر نتایج

آزمایشگاه میکروبشناسی با تعیین اینکه آیا نمونه کشت خون بطور واقعی مثبت است یا مثبت کاذب (آلاینده) می‌تواند اطلاعات سودمندی جهت کمک به پزشکان فراهم نماید. برای مثال، شناسایی میکرووارگانیسم ایزوله شده می‌تواند در تعیین آلوده بودن کشت کمک کننده باشد و همچنین کشت‌های مثبت متعدد با ارگانیسم یکسان نیز می‌توانند پیش‌بینی کننده عفونت واقعی باشد. زمان مثبت شدن نیز فاکتور مورد استفاده در تعیین آلودگی بالقوه می‌باشد، بطوری که معمولاً آلاینده‌ها با تاخیر (طولانی‌تر) شناسایی می‌شوند، زیرا به میزان کمتری در نمونه وجود دارند.

آزمایشگاهها جهت رسم یک الگوریتم کمک کننده در تعیین آلاینده یا عفونی بودن ارگانیسم جداشده باید با مدیر پزشکی خود مشورت نمایند.

اُرگانیسم های گرم مثبت و قارچها

اُرگانیسم های گرم منفی

استافیلوکوک ارئوس و ابیدرمیدیس

اشریشیا کلی

استرپتوکوکهای بتا همولیتیک

انتروباکتر کلوآکه

استرپتوکوک ویریدانس

کلبسیلا پنمونیه

استرپتوکوک پنومونیه

گونه های پروتئوس

لیستریا منوسیتوژنر

گونه های سالمونلا

کلستریدیوم پرفراز نز

هموفیلوس آنفلونزا

انتروکوک ها

پسودوموناس آئروجینوزا و پسودومالئی

کاندیدا آلبیکانس

نایسریا مننژیتیدیس

مالاسزیا فورفور

گونه های بروسلا

هیستوپلاسما کپسولاتوم

باکترییدس فرازیلیس

با تشکر از توجه شما